

Ota Pavel

Ota Pavel, vlastním jménem Otto Popper (1930 - 1973), se narodil v Praze jako třetí, nejmladší syn židovského obchodního cestujícího Leo Poppera. Za druhé světové války, po transportu jeho otce a obou starších bratrů zůstal sám doma s matkou, která nebyla židovského původu. Otec a také Otovi starší bratři, Hugo a Jiří, prošli táborem Terezín a Osvětim a absolvovali Pochody smrti. Všichni tři přežili. Po skončení války se vrátili živí. Ota po válce absolvoval obchodní a jazykovou školu, ale maturitu složil až v roce 1960 na Střední škole pro pracující. Působil také jako sportovní redaktor. Jeho prvními literárními pokusy byly především fejetony ze sportovního prostředí. Jako redaktorovi mu bylo umožněno hodně cestovat, například v roce 1962 doprovázel armádní fotbalové mužstvo do USA, dále do Francie, Švýcarska a samozřejmě SSSR. Při zimní olympiádě v Innsbrucku (1964) u něj propukla vážná choroba. Kvůli této nemoci odešel roku 1966 do invalidního důchodu. Zemřel předčasně na srdeční infarkt ve věku nedožitých 43 let v rodné Praze. Je autorem především autobiografických próz především s tématy z vlastního dětství a ze sportu. Některé jeho prózy, především Zlatí úhoři (s Vladimírem Menšíkem) a Smrt krásných srnců (s Karlem Heřmánkem), byly úspěšně zfilmovány.

(Zpracováno podle Wikipedie: http://cs.wikipedia.org/wiki/Ota_Pavel)